

vil staae dem frit for at bidrage af det i Byerne paaliguede Beløb til Arbejder i Havnen, hvilket de, som bekjendt, nu ikke kunne gjøre.

Der er et Punkt i Lovforslaget, som jeg beklager, at intet af de ærede Medlemmer, der have havt Ordet, har udtalt sig om, da det netop danner et af Dissenspunkterne med Hensyn til Lovforslaget mellem mig, eller i alt Fald mellem Regjeringen og det andet Thing. Det er Bestemmelsen i § 14 om, at Byraadene saavel ved Beskikkelsen af Havnefogderne som ved Beskikkelsen af Politibetjente ikke skulle være indskrænkede til kun at kunne besætte Pladserne med de velkjente Militaire, som hidtil have været eneberettigede til disse Bestillinger. At Communerne ønske at være frie for en saadan Indskrænkning, finder jeg ganske naturligt, men at Finantsministeren ligeledes har Betænkeligheder ved at kaste en sandsynligviis ikke ubetydelig forøget Pensionsbyrde over paa Finantserne, blot for at fyldestgjøre et saadant Ønske fra Communerne Side, haaber jeg, at Thinget ogsaa vil finde i sin Orden. De paagjældende Bestemmelser om Politibetjente og Fleres Ansættelse, have jo mødt Modstand, ikke alene hos Finantsministeren, men ogsaa hos Krigs- og Marineministeren og hos Justitsministeren. Kun den Sidstnævnte er imidlertid bleven fyldestgjort, idet den Bestemmelse er bleven sat ind i § 14, at Politimesteren ubetinget kan afskedige Politibetjentene uden at spørge Byraadet.

Med Hensyn til de communale Paaligninger eller Ligningerne i Kjøbstadcommunerne er der jo blevet reist flere Indvendinger mod Lovforslagets Bestemmelser. Jeg skal nu villigt erkende, at, dersom det overhovedet havde ligget i min Plan at ville foretage Ændringer i det Bestaaende med Hensyn til Paaligningerne i Communerne og i det Hele med Hensyn til Skattebestemmelserne for disse, saa vilde jeg slet ikke have været uvillig til at gaae ind paa Forandringer paa de Punkter, hvorimod der er blevet reist Indvendinger. Jeg troer, at man vil og maa komme til, at selve Paaligningerne i Communerne ikke blive umiddelbart underlagte de communale Bestyrelser; jeg troer, at man maa komme til et lignende Forhold i saa Henseende som det, der allerede finder Sted i

Landets største Commune med Hensyn til Ligningen der. Jeg skal imidlertid dog gjøre Indsigelse imod de Indvendinger, der ere fremkomne mod det nuværende System, forsaavidt som jeg ikke troer, at det i den forgangne Tid har medført saa store Uanskeligheder og Ulemper, som det ærede Medlem tæt ved Siden af mig (Veszen) meente. Jeg slutter dette navnlig deraf, at det er meget sjældent, at saadanne communale Ligningspørgsmaal indaankes til Indenrigsministeriet. Dersom der var nogen almindelig Misfornoielse tilstede med det hidtil fulgte System, vilde der sandsynligviis have foreligget Klager i Mængde. — Den ærede 1ste Landsthingsmand for 10de Kred (Veszen) fandt den Betyggelse, som findes i sidste Stykke af § 19, at Enhver kan klage, ikke alene over sin egen Ligning, men ogsaa over Andres, noget illusorisk. Det forekommer mig imidlertid aldeles utvivlsomt, naar man læser 2det Stykke af § 19 igjennem, at Byraadet ligesaa vel, støttet paa en Klage fra hvilken som helst Skattepligtig over, at Andre ere blevne satte for lavt, vil kunne forhøje Ligningscommissionens Ligning, som det vil kunne nedsette den for den Enkelte, der klager over at være sat for høit. — Det, som for mig er det Misligste ved den her foreslaaede Ordning, men som jo igrøvrigt ikke er noget Nyt, er, at der ikke er nogen særlig Overstalligningscommission. Jeg troer imidlertid, at der, saalænge det kun staaer Communerne frit for at paaligne deres egne valgberettigede Indvaanere Skat, ikke er nogen stor Nødvendighed for at skabe nye Overligningscommissioner. Ganske anderledes vilde Sagen derimod have stillet sig for mig, dersom de ogsaa af det ærede Medlem (Veszen) omtalte, i det andet Thing foreslaaede nye Skatteregler vare blevne indsatte i Lovforslaget, og dersom altsaa Communalbestyrelsen i en By skulde være sidste Instants ogsaa i Skatteligningspørgsmaal, vedkommende Beboere af andre Communer, som ikke vilde staae i nogen anden Forbindelse med den Commune, hvor de beskattedes, end den, at de havde Eiendomme eller andre skattepligtige Gjenstande i denne Commune. I saa Tilfælde vilde jeg have anseet det for ubetin-